

Trista undantag

De efterlevande sitter i radio,
medelåldrade, bedagade, tjejmiddagade,
och sammanfattar,
som om de själva
aldrig skulle sammanfattas;
återblickar
som om aldrig återbeblickade

Jag krymper ihop i sängen,
utraderad
ur mitt dagliga övermod
av nattens sanningar
om min kropps tröttheter
och hör på P1 om dödens erövring
av Agneta Klingspor och Sven-Bertil Taube

Min privata jordskuggas hemskheter
hette plötsliga tandilningar, intermittenta ögonsmärter
och efternattens tarmveckshugg ur helvetet,
som höll mig sömnlös och rädd
medan jag försökte lossa exkrementbröten
med Inolaxol och vätska,
som en flottare som sliter med timret
ute i älven,
tills den grusögda tvångsvakan övergick
i en dag i november
som jag, tillsammans med många veckor
valt att ensamma mig igenom
bortom min förmåga,
medan rädslan beskriver
vad det betyder
att vara kroppslig
mellan 70 och 80,
när så många yngre efterlevande
sitter och sammanfattar och glammar
innan de går till sina plikter
och nöjen
i underförståddheten

att de avlidna är trista undantag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten